

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0032/2005

8. 2. 2005

ZPRÁVA

o činnosti Evropské investiční banky za rok 2004
(2004/2787(INI))

Hospodářský a měnový výbor

Zpravodaj: Alain Lipietz

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3/12
EXPOSÉ DES MOTIF.....	8/12
POSTUP.....	12/12

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o činnosti Evropské investiční banky za období 2003 – 2004 (2004/2187(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na články 266 a 267 Smlouvy o ES, kterými se zřizuje Evropská investiční banka, a na protokol o statutu Evropské investiční banky připojený ke Smlouvě,
  - s ohledem na rozhodnutí Konference předsedů ze dne 15. května 1996 pořádat každoročně diskusi o prioritách při poskytování úvěrů, o výroční zprávě a politice EIB, pod vedením příslušné komise,
  - s ohledem na zprávu o činnosti skupiny EIB z roku 2003, na plán činností pro období 2004 – 2006, na výroční zprávu Evropského investičního fondu (EIF), «výroční zprávy Výboru pro audit za rozpočtový rok 2003, odpovědi řídicího výboru a slyšení prezidenta EIB v příslušném výboru dne 23. listopadu 2004,
  - s ohledem na prohlášení o řízení Evropské investiční banky ze dne 2. června 2004,
  - s ohledem na připomínky uvedené ve výroční zprávě za rok 2003 Účetního dvora,
  - s ohledem na dohodu o spolupráci mezi ES a EIB z ledna 2000,
  - s ohledem na závěry předsednictví Evropské rady z Lisabonu ze dní 23. a 24. března 2000, zasedání Evropské rady v Göteborgu ve dnech 15. a 16. června 2001 a Evropské rady v Bruselu ve dnech 12. a 13. prosince 2003,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 22. dubna 2004 o zprávě o činnosti EIB za rok 2002¹,
  - s ohledem na čl. 112 odst. 2 a článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A6-0032/2005),
- A. vzhledem k tomu, že EIB je veřejnou bankou, která byla založena Smlouvou o ES jako nejdůležitější finanční instituce pro dosažení cílů Evropské unie prostřednictvím vlastních investic a investic, které pomáhá vytvářet; vzhledem k tomu, že na zasedání Evropské rady v Lisabonu a v Göteborgu byl potvrzen podíl EIB na dosažení cílů EU; vzhledem k tomu, že na těchto zasedáních byly stanoveny hlavní směry těchto cílů: konkrétně vytvoření ekonomiky, jejíž konkurenceschopnost je založena na znalostech a sociální soudržnosti za současného respektování místních i celosvětových požadavků na ochranu životního prostředí;
- B. vzhledem k tomu, že při těchto zasedáních Rady si Evropská unie stanovila za cíl stát se

---

¹ Texty přijaté toho dne, P5_TA(2004)0371.

co nejkonkurenceschopnější a nejdynamičtější ekonomikou světa založenou na znalostech, v níž trvale udržitelný rozvoj vede k vyššímu počtu lepších pracovních míst, pevnější sociální soudržnosti a splnění požadavků na ochranu životního prostředí, a že tento cíl znamená značné investice; vzhledem k tomu, že význam role EIB je uznáván zejména při uskutečňování iniciativ k podpoře ekonomického růstu a že Evropský parlament také zdůraznil neobyčejnou důležitost, kterou má financování rizikového kapitálu, malých a středních podniků a lidského kapitálu pomocí vlastních fondů,,

- C. vzhledem k tomu, že pokud jde o poptávku po úvěrech pro malé a střední podniky a o poskytování těchto úvěrů existují v různých členských státech podstatné rozdíly,
  - D. vzhledem k tomu, že půjčky poskytnuté v roce 2003 dosahovaly výše 46,6 miliard EUR, z čehož 37,3 miliard bylo poskytnuto státům EU (80 %), 5,7 miliard přístupujícím a kandidátským zemím, 3,6 miliard partnerským zemím, zejména 2,1 miliard partnerským zemím z partnerství EU-Středomoří a 0,5 miliard zemím AKT a zámořským zemím a územím, přičemž přibližně 40 % těchto půjček jde přes zprostředkovatelské banky,
  - E. vzhledem k tomu, že význam EIB v rámci institucí Unie a množství finančních prostředků, které spravuje a pomáhá vytvářet, z nichž některé pocházejí z rozpočtu Unie, je dostačujícím důvodem k dialogu, který EIB vede s Evropským parlamentem, Radou a Komisí, a jsou důvodem pro hodnocení Účetního dvora a (pokud se jedná o zdroje Unie) pro hodnocení úřadu Evropského úřadu pro boj proti podvodům,
  - F. vzhledem k tomu, že Evropská investiční banka hraje důležitou úlohu při získávání dalších zdrojů financování a napomáhá tyto zdroje znásobit, tím že podporuje zapojení soukromého sektoru a sdílení rizik, zejména prostřednictvím rizikových kapitálových nástrojů a poskytováním bankovních záruk,
1. blahopřeje EIB za zprávu o činnosti za rok 2003, jakož i za všeobecné zlepšení průhlednosti informací, které poskytuje občanům, a vyjadřuje potěšení nad kvalitou vztahů s EIB,

Cíle

2. vyzývá EIB, aby nadále aktivně podporovala uskutečňování strategie, která byla stanovena na zasedáních Rady v Lisabonu a v Göteborgu, zejména prostřednictvím „inovační iniciativy 2010“ a rovněž podporovala iniciativy na podporu růstu prostřednictvím financování programů na rozvoj infrastruktury a projektů výzkumu a vývoje a katalyzování veřejných a soukromých zdrojů; navrhuje EIB, aby více spolupracovala s Komisí a s Evropskou centrální bankou za účelem vymezení bezpečnostních opatření, která by dovolila rozvíjet příslušné půjčky, aniž by poškodila udržitelnost veřejného dluhu členských států;
3. vybízí EIB, aby upřednostňovala financování transevropských sítí; souhlasí s rozhodnutím investovat více do sektoru obnovitelných zdrojů energie a považovat při výběru financovaných projektů za podstatné kritérium to, zda nedochází k emisím skleníkových plynů;
4. vítá poskytování půjček EIB malým podnikům; vyzývá EIB, aby rovněž věnovala

pozornost sektoru sociální ekonomie a službám, které s ohledem na současný demografický vývoj mají velký význam pro zajištění účasti na aktivním životě a úrovně sociální soudržnosti;

5. vyzývá EIB, aby zlepšila poskytování půjček malým a středním podnikům v těch zemích, které jsou pozadu, protože půjčky EIB jsou určeny právě ke snižování podstatných rozdílů mezi členskými státy;
6. upozorňuje na Mezinárodní rok mikrokreditů OSN a vyzývá EIB, aby tyto „mikropůjčky“ zařadila do svého plánování na rok 2005;
7. vybízí EIB, aby přijala přesně stanovený soubor pravidel definující kritéria kvantitativního hodnocení projektů předložených tomuto hodnocení a systematické přezkoumávání dosažených výsledků, aby bylo možno zhodnotit skutečný přínos k Lisabonské strategii;
8. uznává hospodářské i sociální dopady činností EIB na růst MSP a na zaměstnanost, zároveň však vyzývá EIB, aby zvýšila tyto dopady tím, že přistoupí ke zlepšení správních struktur pro přístup MSP k rizikovému kapitálu a že podpoří přístup místních a regionálních finančních partnerů ke svým činnostem;

Kritéria a hodnocení

9. blahopřeje EIB za pokrok dosažený během posledních let při definování kritérií pro výběr podporovaných projektů s ohledem na cíle Unie; vyzývá ji, aby upřesnila kritéria a byla důsledná v hodnocení výsledků z hlediska stanovených cílů;
10. naléhavě žádá, aby byla snížena vysoká administrativní zátěž MSP a bank tak, aby mohly více využívat kapitálu Evropských investičních fondů; vyzývá, aby byla věnována zvláštní pozornost inovační iniciativě pro rok 2010 a v tomto ohledu byl odpovídajícím způsobem snížen práh pro projekty;
11. vítá přání EIB přispět k lisabonskému procesu, zdůrazňuje významnou roli, kterou sehrály Evropské investiční fondy díky inovační iniciativě 2010 a vyzývá EIB, aby upevnila svoji úlohu řídicí finanční síly pro modernizaci Unie, především prostřednictvím podpory vědeckého výzkumu a zejména podporou průmyslu špičkových technologií;
12. vyzývá EIB, pokud zasahuje mimo území Unie, aby upřesnila kritéria těchto zásahů nad rámec všeobecného mandátu Komise, a aby přitom vzala za základ doporučení Evropského parlamentu týkající se spolupráce a doporučení Světové banky a dalších bank pro rozvoj;
13. podporuje snahy EIB optimalizovat koordinaci s Komisí prostřednictvím „Joint Working Group“; navrhuje formalizaci této koordinace a její rozšíření na samotný Evropský parlament;
14. vyzývá EIB, aby důkladněji zkontrolovala skutečný přínos investic Unie a EIB pro místní rozvoj a aby zřídila odpovídající ukazatele, jak to doporučuje její vlastní oddělení pro hodnocení operací;

15. doporučuje EIB, aby pokračovala v lepším vymezení kritérií konečného použití těchto globálních půjček, vyzývá EIB k zavedení průhledného postupu ověřování a hodnocení využití půjček zprostředkovatelskými bankami, aby tento postup zejména umožnil kontrolu, zda půjčky EIB skutečně využívají koneční příjemci; domnívá se, že by EIB měla hrát aktivní úlohu při kontrole globálních půjček a v případě potřeby by je měla podporovat;
16. vyzývá Účetní dvůr, aby zajistil, aby podmínky půjček a grantů, které EIB může poskytovat na různé projekty, nevedly jisté příjemce k nepřímému využívání grantů, na něž nemají nárok, zatímco by byli mohly využít tržních nástrojů financování; vybízí EIB, aby poskytla Účetnímu dvoru plný přístup k potřebným informacím popřípadě včetně obchodních informací důvěrné nebo citlivé povahy s ohledem na trh;

Průhlednost a zodpovědnost

17. vyjadřuje potěšení z pokroku dosaženého v dialogu s veřejností a s nevládními organizacemi, ze zveřejnění zpráv o životním prostředí a o sociálním hodnocení těchto projektů v rozvojových zemích.
18. doporučuje rozvoj zvláštní informační kampaně o činnostech EIB pro MSP v nových členských státech;
19. schvaluje návrhy týkající se průhlednosti přijaté dne 15. června 2004 správní radou; je připraven aktivně se zúčastnit postupu konzultace, s nímž počítá tato zpráva ve spojení s uplatňováním Úmluvy OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Úmluva z Aarhusu); zdůrazňuje důležitost zohlednění požadavků, které do těchto konzultací vnesou instituce a nevládní organizace;
20. domnívá se, že by měla být věnována větší pozornost zlepšení účetní kontroly EIB podle doporučení výroční zprávy Výboru pro audit a s oddělením pro hodnocení operací; je toho názoru, že Evropský parlament by se měl zúčastnit tohoto procesu;
21. zabývá se opakovanými obviněními ze střetu zájmů na úrovni vedení EIB, která se objevila v tisku; vyzývá EIB, aby stanovila pravidla, která by jednoznačně objasňovala povinnosti členů předsednictva;
22. žádá EIB, aby Evropskému parlamentu a veřejnosti každý rok nadále předkládala souhrnnou zprávu o akcích, které podnikla, aby zlepšila svůj způsob práce v souladu s výše uvedeným usnesením Evropského parlamentu ze dne 22. dubna 2004; uznává rovněž, že je potřeba nadále zkoumat, jaké prostředky by měly být použity pro zlepšení finanční kontroly EIB, ať už se jedná o způsob využívání jejich vlastních finančních prostředků, nebo finančních prostředků, které jí byly přiděleny z rozpočtu Evropské unie;

o

o o

16. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a EIB.

EXPOSÉ DES MOTIFS

Quoique la Banque européenne d'investissement (BEI) soit aussi ancienne que les Communautés européennes, l'histoire de ses rapports avec le Parlement est très courte : il y a 5 ans le Parlement a voté son premier rapport d'initiative sur la BEI (en le confiant d'ailleurs au même rapporteur qu'aujourd'hui). Mais que de chemin parcouru ! À l'époque, un des dirigeants de la BEI pouvait proclamer que celle-ci n'avait de compte à rendre qu'aux marchés (« accountable only to the markets »), ce qui n'était ni l'avis de ces derniers (qui n'y reconnaissaient pas les normes de gouvernance d'une banque d'affaires), ni des institutions, ni des citoyens qui cherchaient à contrôler ses choix d'investissements.

Aujourd'hui la situation est clarifiée. La Banque se reconnaît « policy oriented »; elle appartient à la grande famille des Institutions Financières Internationales (IFI) créées par un groupe d'Etats liés par un traité afin de financer ou de catalyser le financement des objectifs de ce traité. Ce statut a été rappelé par les grands Conseils européens qui ont précisé les objectifs de l'Union, ceux de Lisbonne et de Göteborg, ainsi que par le Conseil de Rome qui a souligné la place de la BEI dans son Initiative de croissance. Nul doute que cette clarification doive beaucoup au dialogue nourri depuis 5 ans entre le Parlement et les dirigeants de la BEI (qui s'y sont prêtés d'ailleurs avec une bonne volonté dont il y a tout lieu de les féliciter). Il est probable que l'élargissement ait également contribué à recentrer la BEI sur cette vocation première.

La BEI, dont l'activité est proche du triple de la Banque mondiale, consacrait en 2003 92% de ses prêts à l'Europe à 25, le reste allant pour l'essentiel aux pays liés à l'Union par des programmes de coopération particuliers (et dans ce cas elle le fait essentiellement sur mandat de la Commission). Il est donc naturel que la BEI dialogue avec les élus européens et les organisations de la société civile pour mieux définir ce que l'Union attend d'elle.

A. Objectifs

Les Conseils de Lisbonne-Göteborg ont défini les grandes lignes de ces objectifs : une économie dont la compétitivité soit fondée sur la connaissance, dans le respect des contraintes environnementales locales et globales. À l'appel du Parlement, la BEI a fait évoluer ses programmes, et ses prêts sont devenus plus sélectifs. Ainsi, alors qu'en 1999 la part des énergies renouvelables financées par la BEI était inférieure à la part de la base déjà installée en énergies renouvelables, la BEI se fixe l'objectif de porter cette part à 50 % ! Le Parlement ne peut qu'encourager la BEI à poursuivre dans cette voie, en particulier en finançant les réseaux transeuropéens choisis en fonction de la quantité de gaz à effet de serre évitée.

De même, la BEI, à travers son initiative « Innovation 2010 » prend en compte les investissements matériels et immatériels appelés par les technologies nouvelles. Celles-ci étant souvent le fait de Petites et Moyennes Entreprises, la BEI (toujours à l'appel du Parlement) a porté à 40% la part de ses prêts destinées à des « petits » crédits et donc transitant par des banques relais alimentées par ses « Prêts globaux ».

Cette évolution pose plusieurs types de problèmes.

- S'agissant des gros programmes (comme le financement d'équipements de transports en commun), une contradiction apparaît entre les efforts de la BEI pour offrir aux autorités publiques des crédits de long terme et à bas coût, et le Pacte de stabilité qui actuellement limite la capacité de ces autorités publiques d'avoir recours à ces prêts, ses critères ne prenant pas en compte la « soutenabilité » des emprunts. L'artifice consistant à faire assumer ce genre d'investissements d'utilité publique européenne par l'initiative privée, mais avec des crédits BEI et une garantie d'Etat, peut poser des problèmes d'engagements hors bilan mal pris en compte par la comptabilité publique. Il conviendrait que des règles prudentielles plus réalistes soient formulées, et votre rapporteur invite la BEI à ouvrir avec les autres institutions européennes ce chantier de réflexion.
- Il serait erroné de réduire la marche vers une économie de la connaissance aux nouvelles technologies. La formation et la promotion de micro-unités (souvent du « tiers secteur » associatif et coopératif) dédiées au service aux personnes est tout aussi importante, pour des raisons démographiques et sociétales évidentes.
- Par ailleurs, la délégation de gestion des crédits globaux à des banques intermédiaires pose de réels problèmes quant au respect des objectifs. Ce qui renvoie au problème plus général qui suit.

B. Critères et évaluation

À lire les textes actuels de la BEI, on la situerait dans les premiers rangs du « benchmarking » des IFI en matière de critères et de transparence. Cette excellence nouvelle de la BEI appelle à une particulière vigilance quant à la mise en œuvre des intentions proclamées.

Tout d'abord, les objectifs de Lisbonne-Göteborg sont en eux-mêmes trop généraux pour constituer une véritable « feuille de route ». La BEI doit se constituer une doctrine beaucoup plus précise, avec énoncé des critères quantitatifs d'évaluation des projets qui lui sont soumis et étude systématique des résultats obtenus. Les travaux de l'Unité d'Évaluation de la BEI sont remarquables, mais c'est l'ensemble des projets qui mériterait de bénéficier d'une « culture de l'évaluation ». D'autant que la mobilisation croissante des opinions publiques « riveraines » des Grands Projets peut conduire à délégitimer les interventions de la BEI si celle-ci ne se montre pas exemplaire.

S'agissant des interventions « hors Union », les chartes et principes directeurs à l'usage des IFI ne manquent pas : outre les rapports du Parlement sur la politique de coopération, la BEI peut s'appuyer sur la vaste littérature existante, voire ratifier les Chartes existantes, tels les Principes Equateur pour les banques d'investissement opérant dans les pays en voie de développement, les Lignes directrices de l'UNEP, les travaux de recommandation à l'usage de la Banque Mondiale sur les industries extractives ou les barrages (point particulièrement sensible pour une banque qui affirme son engagement en faveur des énergies renouvelables : l'énergie hydraulique peut conduire à d'autres désastres écologiques !).

Au sein de l'Union, la BEI doit acquérir une expertise incontestable en matière d'évaluation des projets qu'elle finance, que l'objectif poursuivi soit le développement régional, l'inclusion sociale, le développement soutenable ou l'économie de la connaissance.

Certes, la BEI ne maîtrise pas l'ensemble de la définition et de l'évaluation des politiques publiques européennes qu'elle finance. On ne peut donc que se réjouir de la mise en place du Joint Working Group avec la Commission. Il serait bon que ce groupe de travail soit formalisé et que le Parlement soit associé à ses travaux.

Mais, quand 40 % des crédits de la BEI prend la forme de « Prêts globaux » redistribués par des intermédiaires, il est crucial que la même précision soit exigée pour ces prêts que pour les prêts directs. Comme l'instruction de ces crédits restera le fait des banques intermédiaires, il n'en est que plus urgent de formaliser les critères d'éligibilité, et d'organiser la discussion transparente de la pertinence des choix de ces intermédiaires. Il faut notamment pouvoir vérifier que la qualité des prêts (taux et échéances particulièrement favorables), due à la signature « AAA » de la BEI, profite bien aux destinataires finaux... sans être captée par la « commission » de ces intermédiaires !

C. Transparence et responsabilité (accountability)

Les progrès de la BEI en matière de transparence sont impressionnants : réunions quasi semestrielles avec les ONG (European Bankwatch), publication de rapports spécifiques sur l'environnement et les impacts sociaux des projets financés dans les pays en voie de développement...

Mais la BEI veut aller encore plus loin et il faut l'en féliciter. Le 15 juin 2004 le Conseil d'administration a publié des « Propositions pour la transparence », dont la mise en œuvre placerait la BEI à l'avant-garde des institutions financières et clouerait le bec à ses détracteurs. Il est prévu une large consultation pour peaufiner ces propositions. Outre les organisations de la société civile, il serait bon que le Parlement soit associé à ce processus de consultation. D'autant qu'un large mouvement de définition des obligations de transparence est lancé au niveau de l'ensemble des institutions de l'Union (Convention d'Aarhus).

En tout état de cause, le Parlement suivra avec vigilance les suites qui seront données à cette consultation.

Cette exigence de transparence et de bonne gouvernance ne concerne pas seulement les citoyens concernés par l'action d'une banque « policy oriented ». Elle concerne aussi les actionnaires concernés par ce qui reste aussi une « banque d'investissement ». Or ces actionnaires sont les Etats, et, s'agissant des opérations sur mandat de la Commission, l'Union elle-même. Soit, dans tous les cas, les contribuables.

La BEI a explicitement reconnu la compétence de l'OLAF s'agissant des fonds de l'Union qu'elle redistribue. Reste à régler le problème de la surveillance prudentielle des crédits qu'elle mobilise elle-même. Le Parlement répète depuis 5 ans que la seule autorité de surveillance légitime, au sein du Système européen des banques centrales, est celle de la BCE elle-même (l'alternative, la Banque de Luxembourg, n'étant pas, quelle que soit son expertise, à la mesure des attentes des citoyens de l'Union, ni d'ailleurs de la communauté financière internationale).

Au chapitre de la gouvernance, ce n'est d'ailleurs pas le manque de « prudence » qui est reproché à la BEI dans la presse internationale, mais les occasions de conflits d'intérêt à sa

direction. Les membres de son Comité de direction se recrutant parmi les personnalités du monde de la finance européenne, de tels problèmes sont inévitables. Ils pourraient être mieux circonscrits par l'énoncé de règles déontologiques sévères et la publicité faite au respect de ces règles.

Nous ne doutons pas que la BEI saura, comme elle a commencé à le faire, établir un compte-rendu annuel des efforts réalisés pour prendre en compte les recommandations du Parlement. Ce compte-rendu pourrait utilement être annexé à son rapport annuel.

Ainsi, la collaboration de plus en plus fructueuse de la BEI et du Parlement pourrait passer « d'excellente » à « exemplaire » !

POSTUP

Název	Zpráva o činnosti Evropské investiční banky za rok 2004
Referenční údaje	2004/2187(INI)
Základ v jednacím řádu	čl. 112 odst. 2 a článek 45
Příslušný výbor Datum oznámení na zasedání	ECON 18. 11. 2004
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání	
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí	
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání	
Návrh(y) usnesení začleněný(é) do zprávy	
Zpravodaj Datum jmenování	Alain Lipietz 21. 9. 2004
Předchozí zpravodaj(ové)	
Projednání ve výboru	22. 10 2004 18. 1. 2005 2. 2. 2005
Datum přijetí	2. 2. 2005
Výsledek závěrečného hlasování	pro: 40 proti: 5 zdrželi se:
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Pier Luigi Bersani, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Robert Goebbels, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Ian Hudghton, Christopher Huhne, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Wolf Klinz, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Enrico Letta, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Karin Riis-Jørgensen, Dariusz Rosati, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Sahra Wagenknecht
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Alain Lipietz, Sarah Ludford, Diamanto Manolakou, Antonis Samaras, Gilles Savary, Theresa Villiers, Corien Wortmann-Kool, Josef Zieleniec
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování	Ambroise Guellec
Datum předložení – A6	8. 2. 2005 A6-0032/2005
Poznámky	...